

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKSCIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Eina nuo 1948 m.

KETVIRTADIENIS

Nr. 92 (4285)

Anykšiai,

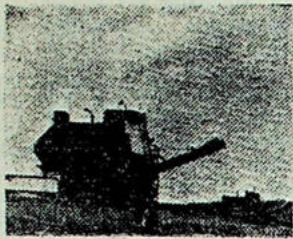
1981 m. rugpjūčio mėn. 6 d.

Kaina 2 kap.

Spaudos centras

„DERLIUS-81“

praneša:

Pilnėja aruodai ir daržinės

Šią savaitę „Gimtosios žemės“ kolūkio kombainininkai baigia sunkiausią javų derinimo etapą — rugių pjūtę. Kaip dažnai metais, ir šią vasarą rugiai pagulę, todėl daug atidumo ir nusimanymo reikia parodyti jų kirtėjams, norint palikti švarias raziėnas. Visi keturiolika kolūkio kombainininkų, užėmę atskirus barus, kad vienas kitam nekludytų, pjauja javus viename lauke. O laukai čia platus: viso kolūkyje vien rugių užauginta 500 hektarų!

Kur susibūrusi dauguma kolūkio mechanizatorių — javų kirtėjai, šiaudų dorotojai, — ten nuolat budi vyriausieji kolūkio specialistai ir jų pagalbininkai padalinių vadovai, technikos priežiūros grandies žmonės. Kombainui ar šiaudų dorojimo mechanizmui laikinai išėjus iš rikiuolės, mažesnis gedimas nedelsiant šalinamas lauke.

Derliaus dorotojai jaučia nuolatine reikią kolūkio specialistų kontrolę, o sudėtingesniu atveju, reguliuodami techniką, sulaukia kvalifikuoto patarimo. Todėl derlius dorojamas švariai ir sparčiai.

Pirmadienį darniame javų kirtėjų būryje pirmavo kombainininkas Antanas Stasevičius, pernai iškovojo rajono kombainininkų lenktyniavime pirmąją vietą. Siandien jo vairuojamą laivą puošia pirmoji žvaigždutė. Pirmąjį šimtą tonų baigia prikulti kombainininkas Jonas Selevičius ir Dmitrijus Siničynas.

Ankstųjų Otros miežių kolūkyje prikulta po 36,7 cent iš hektaro. Geresnės agitaacijos už šią veislę neberegėta. Siemet užauginę 10 ha dydžio šių miežių sėklinį sklypą, ateinančiais metais viešintiškiai pasiryžę jais apseiti 100 ha lauką — tam prisiaugintos sėklos su kauptu pakaks. Stropūs sandėlio darbininkai Bronė Radzevičiūtė, Stasys Raščius ir Regina Baranauskienė šią sėklą jau galutinai išvalė. Dabar

šie žmonės valo sėklinius kviečius.

Didelis darbų krūvis tenka kolūkiečiams, trūsiantiems kombainu užnugaryje. Pašariniai grūdai džiovinami dviejuose sektoriuose, našiomis džiovyklomis. Ypač rūpestingai keturtoje džiovyklą prižiūri mašinistas Vytas Petrauskas. Prieš džiovinant visi grūdai pravalomi nuo priemaišų.

Iki javų pjūtės kolūkyje spėta susilosuoti mišinius. Laiku šį darbą atlikus, atsirado galimybė daugiau mechanizatorių sutelkti šiaudų dorojimui. Vienu metu žiemkenčių šiaudai kraunami į stirtas, o miežių (ne vien Otros, bet ir ankščiau pasiejęs) šiaudai presuojami ir vežami į daržines.

Neseniai kolūkyje išbandytos šiaudų rinkimui ir vežimui į stirtą vietę plačiarakės šakės, prikabinamos prie traktoriaus T-150K. Jas montuodami, viešintiškiai racionalizatoriai konsultavosi su „Ateities“ kolūkio vyr. inžinieriumi A. Mackevičiumi. Šiu tarpusavįje lenktyniavimų žmonių mieliai dalijasi vieni su kitais sukauptu patyrimu.

Kaip pasakoja „Gimtosios žemės“ kolūkio vyr. agronomė Genovaitė Kaušpėdienė, naujasis šakės valdantis mechanizatorius Algis Motiejūnas spėja į stirtą vietę privežti tiek pat šiaudų, kiek jų priveža trys mechanizatoriai, vairuojantys MTZ tipo traktorius su standartiniais kupetovežiais. Stai kur našus darbas! Tačiau pastarųjų KNU-11 tipo kupetovežių kolūkyje dar neatsisakyla. Šiaudų kupetų vežimui paskelkti viso 4 agregatai, o jų krovimui į stirtas — 3 krautuvalai. Tokia stambi šiaudų dorotojų grandis neatsilieka nuo 14 kombainininkų.

Miežinius šiaudus presuoja mechanizatoriai Antanas Martišūnas, Bronius Zabie-la, Vytas Stražinskas ir Alvydas Juršėnas. Darbas šiems vyrams sekasi sklan-

džiai, tik bėda, kad visi presai senos konstrukcijos ir ryšulius į transporto priemones tenka krauti rankomis. Vienintelis čia turimas K-453 tipo presas išėjęs iš rikiuolės, o jo remontui reikalingos adaty ašies iki šiol nepavyko gauti.

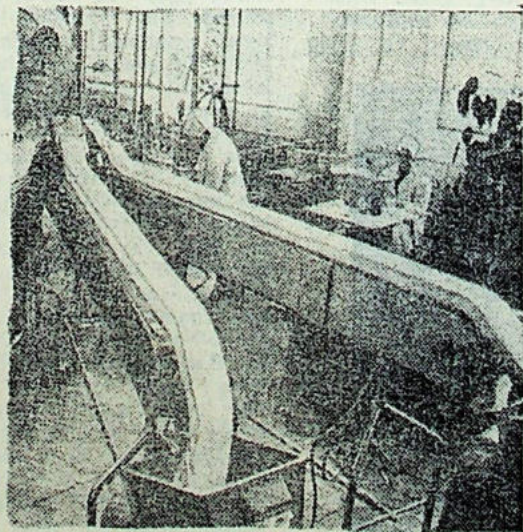
Ateityje kolūkio valdybai yra iškilęs uždavinys įsigyti daugiau naujų presų ir šį darbo barą kompleksškai mechanizuoti.

Raziėnas skusti kolūkyje pirmasis pradėjo Jonas Pranskevičius, vairuojantis K-700 markės traktorių su plačiabariu skutiku. Nors galinga tai technika ir artojas labai darbštus, patyres, bet kur jam vienam spėti iš paskos kitoms pjūties grandims! Iki šiol dalis kolūkio mechanizatorių buvo užsiėmę ganyklų masivo arimu, kultivavimu ir naujų žolių įsėjimu. Šiomis dienomis buvę kuliuvotojai jau įsijungę į raziėnu skutimo grandį, ir jos darbas paspartės. Skutama kolūkyje tik verstuviniiais padargais, tuo būdu sėkmingai laukuose naikina-mos daugiametės piktžolės.

Kasdien Viešintų apylinkėse paslebinami tuštėja laukai, pilnėja kolūkio daržinės ir aruodai. Šią savaitę darnus žemdirbių kolektyvas pasiekė sparčius derliaus valymo tempus.

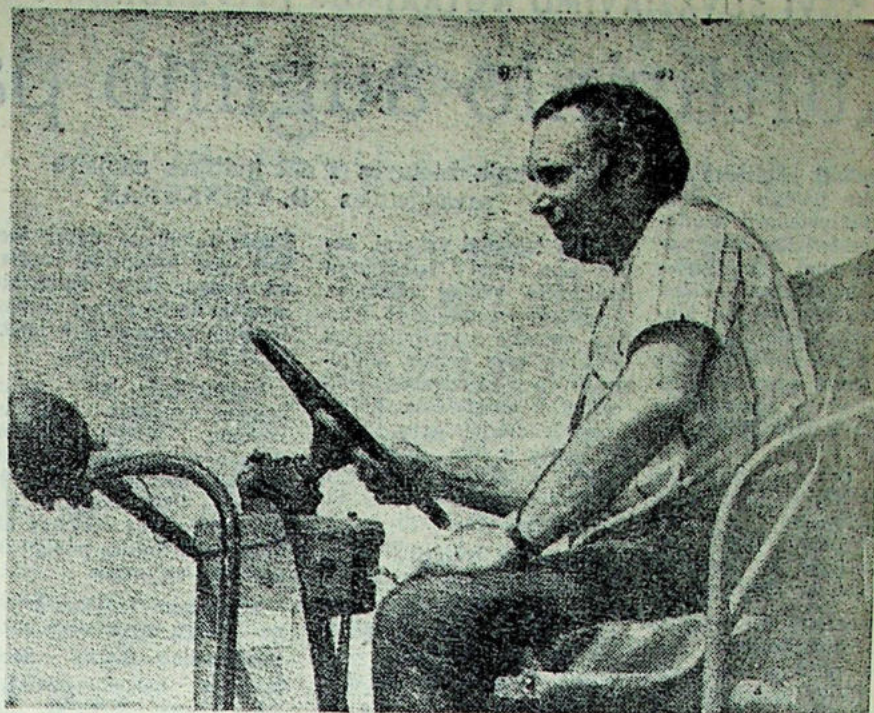
O. Simanavičienė
Žemės ūkio mokslų
kandidatė.

D. Binkys
„K. d.“ koresp.

Panevėžio pieno kombinato Kupiškio sviesto gamykloje sumontuota visiškai automatizuota, nepertraukiamo veikimo čekoslovakiska sviesto gamybos linija. Tai pirmoji tokia linija šalyje. Jai aptarnauti reikia mažiau žmonių.

NUOTRAUJOJE: naujoji sviesto gamybos linija.
A. Dilio nuotr. (ELTA)

Vienuoliktą kartą į derlių atiduodančius laukus kombainą išvairavo Elmininkų bandymų stoties eksperimentinio ūkio javakirtys Vytas Pratas. Pernai jis buvo minimas geriausiu ūkio kombainininku tarpe. Kokie Vytas Pratas užmojai šiemet? Prisiimdamas asmeninius socialistinius įsipareigojimus, šis mechanizatorius pasiryžo prikulti 340 tonų grūdų, derlių nukirsti nuo 120 ha lauko, pasiekti vidutinį 3,4 sąlyginio hektaro pamainos išdirbį.

J. Jurevičiaus nuotrauka

Kad derliui po stogu būtų saugu

Gražu derlių šiemet subrandino, Elmininkų bandymų stoties eksperimentinio ūkio laukai. Dar prieš dešimtadienį į juos išskubėję javakirtėjai neslėpė pasitenkinimo — iš kiekvieno kviečių hektaro buvo prikulta po 43 cent grūdų. Dar daugiau nužiugino pirmą kartą ūkyje apsestas sklypas, kur pavasario buvo išberta nauja miežių veislė „Ida“ — čia į kombaino bunkerius iš lauko srūvo per 50 cent...

— Laukų dosnumą negalima skustis, tik svarbu, kad viską įstengtume laiku suvežti į aruodus, — ne be jaudulio kalbėjo ūkio direktoriaus pavaduotojas V. Povilanskas.

Ūkio šeimininkų rūpestis suprantamas, ypač, kad kombainams labiau isisimaginginti kitakart sutrukdė naibiure orai. Antai, mums besilankant dar ne visi pjovėjai buvo suspėję prikulti po pilną bunkerį grūdų, kai teko stabdyti mašinas. Žmonės žvalgėsi į dangaus paskliautę vienas kitą genančius lietaus debes, bet iš lauko

nesitraukė. O gal vėl nusišvies?

Graži ir suprantama šitokia kaimo žmogaus nerimastis: laukuose suvisai baigia bręsti būsimoji duona, o į aruodus, kaip žinoma, viskas turi parkeliauti iki paskutinio grūdo.

Kaip dėmesingai rajono ūkuose rūpinamasi to grūdo likimu? Ar visur užtikrintos saugios naujojo derliaus laikymo sąlygos, nepriekaištinga jo apsauga? Dalinį atsakymą į tai davė rajono Vidaus reikalų skyriaus pareigūnu surengtas patikrinimas. Taigi, vėl grįžkime į Elmininkus...

Susitikom su centrinio grūdų sandėlio sandėlininku Petru Kuprioniu. Siemet bus jau trisdešimt vieneri metai, kai elmininkiečiai į šio stropaus darbininko rankas patikė didumos ūkio javų derliaus likimą. Nepriekaištingai naujam darbų sezonui ščia pasiruošta ir dabar: džiugina švara ir tvarka, pasirūpinta tinkama derliaus apsauga, pilnai sukomplektuotas priešgaisrinis inventorių ir pan. Gaila, tik šitai negalėjom pasakyti apie Kuprionio kolegą Silelio gamybinio sektoriaus grūdų sandėly. Visi žinom, kad iki skaudžios bėdos kitakart tik vienas žingsnis, tačiau ant kai kurių palubėje kabančių elektros lemputų vis dar nebuvo gaubtų, be to, kai kurios jų per didelio galingumo, per voratinklius ir dulkių sluoksnį vargiai beatskirsi, kur čia, sakysim, elektros jungiklis, kur naskirstymo dėžutė... Sandėlio šeimininkas kiek įsižeidė: tie svečiai labai smulkmeniškai ir priekabūs. Neapsakytume, juo labiau, kad nelaimės visuomet vaikšto nekviestos, o sandėlyje nebuvo matyti dargi nė vieno ugnies gesintuvo...

Ir visgi norisi tikėti, jog pastarieji dalykai buvo daugiau neapsižiūrėjimo nei inertiško abejingumo rezultatas, juo labiau, kad ūkio šeimininkai labai operatyviai suskubo minėtus trūkumus likviduoti. Iš esmės Elmininkų bandymų stoties eksperimentinis ūkis daug kam gali būti geru pavyzdžiu, kaip

tinkamai sandėliuoti naują vienoliuko penkmečio pirmųjų metų derlių, kaip tvarkingai komplektuoti priešgaisrinį inventorių, užsandarinti visas šieno daržines, kruopščiai prižiūrėti aktyviosios ventiliacijos bei džiovyklų įrengimus.

Ką Anykščių VRS darbuotojai reidas atskleidė kituose mūsų rajono ūkuose? Glaus-tai pasklaidykime patikrinimo medžiagą.

Surdegio kolūkyje šiaudus į stirtas kraunantys traktoriai neaprupinti kibirkščių gaudytuvais. Be to, prie šieno daržinių nerasta stoginių kopėčių, nepilnai sukomplektuotas priešgaisrinis inventorių. Kai kurių klojimų durys aplūžusios, nesandariai užsidaro. Neturi pirminių gaisro gesinimo priemonių ir keturi Raguvėlės tarybinių ūkio šieno klojimai. Lygiai tą patį galima pasakyti apie „Aušros“ kolūkio Deksnų bei Aulėlių kaimų šieno daržines. Siame ūkyje taipogi labai prastai priešgaisrinis inventorių aprūpintas ir grūdų džiovyklos: joms trūksta žaibolaidžių, kamina neturi kibirkščių gaudytuvų, išsekę vandens rezervuarai. „Nevėžio“ kolūkio žolės miltų agregato ugniasienėje durys ir staktos, iš antrosios pusės neapkalto skarda su asbesto pagrindu...

Tokių ir panašių pastabų sąrašą būtų galima tęsti ir toliau. Tačiau ir pastarieji faktai pakankamai akivaizdžiai rodo, jog, siekiant užtikrinti saugias pašarų bei naujojo derliaus laikymo ir saugojimo sąlygas, darbe dar ganėtina visiems. Patarikime viską, kad rūpestin-gas ir ištis šeimininkiškai žvilgsnis lydetų visą parke liaujančio į pastoges derliau kelionę.

S. Jurgelionis,
A. Zukas,
V. Cekuolis

Rajono vidaus reikalų
skyriaus darbuotojai,
L. Vaitonis
Rajono spaudos centro
„Derlius-81“ narys

Kultūrinio augimo pakopos

Tobulinti kultūros ir švietimo įstaigų veiklą, kuo efektyviausiai naudoti jų materialinę bazę nepriklausomai nuo žinybinių pavaldumo. Plėsti masinių bibliotekų ir klubų tinklą, didinti jų valdmenį komunistiškai auklėjant darbo žmones, organizuojant jų saviveiklinę kūrybą ir laisvalaikio leidimą.

Iš „Pagrindinių TSRS ekonominio ir socialinio vystymo kryptių 1981–1985 metams ir laikotarpiui iki 1990 metų“.

Vadovaudamiesi partijos keltamais reikalavimais, respublikos kultūros darbuotojai vis geriau panaudoja turimą kultūrinį potencialą darbo žmonių idėjiniame, politiniame, doroviniame ir estetiškame auklėjime, turiningam jų laisvalaikiui. Didėja įvairių gyventojų sluoksnių suinteresuotumas kultūros švietimo įstaigų renginiais. Beveik iki dešimties milijonų žmonių sutraukia per metus

Pasakoja Lietuvos TSRS kultūros ministro pavaduotojas D. TRINKŪNAS

Ivairūs teminiai vakarai, kurie tapo tikrai reikšmingu kultūrinės veiklos reiškiniu. Maždaug du milijonai žmonių aplanko teatralizuotas šventes, apie penkis milijonus — meno saviveiklos koncertus ir spektaklius. Kultūros švietimo įstaigos daugėja teatrų ir kitų profesinių meno kolektyvų bei solistų gastrolių, rašytojų autorių literatūros vakarų.

Plėtodami kultūrinę veiklą, gražių rezultatų pastaruoju metu pasiekė daugelis rajonų. Tai pirmiausia pasakytina apie kėdainiečius, kurie pernai iškovoję pirmą vietą respublikoje. O per visą dešimtąjį penkmetį geriausia padirbėjo telšiečiai. Trakų rajonas ilgą laiką pirmavo klubiniame darbe bei ugdat meno saviveiklą. Deja, yra ir tokių, kaip Vilniaus, Pakruojo, Zarasų, kuriuose kultūrinis darbas gana siauras ir nesistemiškas. Kaip tik

šiuose rajonuose dabar turi būti ypač kruopščiai ruošiami kompleksiniai kultūrinio masinio darbo planai vienuoliktajam penkmečiui ir laikotarpiui iki 1990 metų.

Respublikoje jau suformuotas daugiažastovus klubinių įstaigų tinklas. Stambinant kolūkius, jų skaičius kiek sumažėjo. Dabar jų yra apie 1300, dauguma atitinka paruoštas schemas dėl kultūros ir buities įstaigų išdėstymo rajonuose.

Stiprinama kultūros švietimo įstaigų materialinė bazė. Pastaraisiais metais nauji kultūros namai pastatyti Anykščiuose, Jurbarko, Rokiškyje ir kituose rajonų centruose. Vienuoliktajame penkmetyje rajoninius kultūros namus numatyta pastatyti Trakuose, Radviliškyje ir Šilutėje. Be to kolūkiams savo lėšomis kasmet pastate 20–25 kaimo kultūros namus.

Kultūros įstaigų darbas toliau pertvarkomas moksliniais pagrindais. Pirmasis jų veiklos centralizavimo etapas buvo zoninių kultūros namų sukūrimas. Dabar respublikoje jų yra 206. Zoniniai kultūros namai tapo svarbiais metodiniais ir organizaciniais centrais.

Dabar centralizuojamos visų žinybų klubinės įstaigos. Tai jau padaryta Anykščių, Kaišiadorių, Kauno, Panevėžio, Plungės ir Telšių rajonuose. Ši centralizacija padeda racionaliau naudoti specialistus, lėšas, geriau organizuoti bendrus renginius, tobulinti metodinį darbą. Iki penkmečio pabaigos numatyta centralizuoti klubines įstaigas visoje respublikoje.

Beje, kiek anksčiau buvo centralizuotos bibliotekos. Teigiami rezultatai šandien akivaizdūs. Nors bibliotekų skaičius sumažėjo penktadaliu, literatūros išdavimas skaitytojams kasmet padidėja milijonu egzempliorių, geriau aprūpinami specialiaja

literatūra įvairių šakų specialistai.

Populiarios tapo kasmet rajonuose vykstančios muzikos dienos, sąjunginiai ir respublikiniai muzikos festivaliai, moksleivių muzikos šventės rajonuose, jaunųjų atlikėjų konkursai. Vis daugiau koncertų vyksta kolūkiuose, įmonėse, mokyklose, plati festivalių geografija. Bet atėjo laikas šeiminiškiškai peržiūrėti šių renginių kokybę, labiau įsigilinti į repertuaro problemas, nustatyti šio darbo kryptį ir perspektyvas.

Efektiviai gali pasitarnauti idėjiniame, doroviniame, estetiškame darbo žmonių auklėjime, socialistinio gyvenimo būdo propagavimui didžiulė meno saviveiklininkų armija. Ją dabar sudaro daugiau kaip 29 tūkstančiai kolektyvų su 450 tūkstančių dalyvių. Maždaug kas aštuontas respublikos gyventojas dalyvauja meno saviveikloje. Per penkmetį jos dalyvių gretos išaugo beveik 100 tūkstančių žmonių. 149 kolektyvams suteiktas liaudies kolektyvo ir liaudies teatro vardas, o 17-ai — nusipelnusio kolektyvo vardas.

Meno saviveiklos ugdymui ypač didelę reikšmę turi kon-

kursai. Dabar į juos įsijungia tų žanrų saviveiklininkai, kurie pernai nedalyvavo respublikinėje dainų šventėje. Tai dramos, estrados kolektyvai, solistai vokalistai, skaitovai. Per penkmetį visų žanrų saviveiklininkai dalyvavo stambiuose respublikiniuose renginiuose — konkursuose, apžiūrose, sąskrydžiuose ir pan.

Stiprinamas darbas su vaikais ir paaugliais saviveiklininkais, susibūrusiais prie kultūros namų. Dabar vyksta jų koncertinių programų apžiūra.

Masinių renginių veiksmingumui kelti ir toliau bus rengiami teminių ir poilsio vakarų konkursai, vaizdinės agitacijos ir informacijos, liaudies universitetų kultūros fakultetų apžiūros, masinių renginių scenarijų, zoninių kultūros namų darbo konkursai.

Labai svarbus kultūros darbuotojų šio penkmečio uždavinys — aukštu idėjiniu ir meniniu lygiu organizuoti renginių ciklus, apžiūras, konkursus, skirtus TSRS Konstitucijos penkerių metų sukakčiai ir Tarybų valdžios atkūrimo Lietuvoje 45-mečiui.

(ELTA)

ISIDOMIŲ KELIONIŲ SUGRĮŽUS

Gaudžia Buchenvaldo varpai

Diena, kai mūsų draugai iš Vokietijos Demokratinės Respublikos Vėimaro rajono kooperatinio ūkio „Vokietijos — Tarybų Sąjungos draugystė“ pakvieta užsukti į Buchenvaldą, pasitaikė graži ir saulėta. Lygi asfalto juosta driekėsi per mišką, todėl per visą kelionę laiką turėjome progos grožėtis žalumais pasidabinusiais kloniais, kalneliais, saulėje mirguliuojančiais medžių šešėliais. Atrodė, kad šis kelias tokiomis nuostabiomis apylinkėmis mus nuves kur nors į patį gražiausią Vokietijos kampelį. Tačiau mintis, kad vykstame į Buchenvaldą — buvusią koncentracijos stovyklą, priversdavo mus susikaupti, susimąstyti...

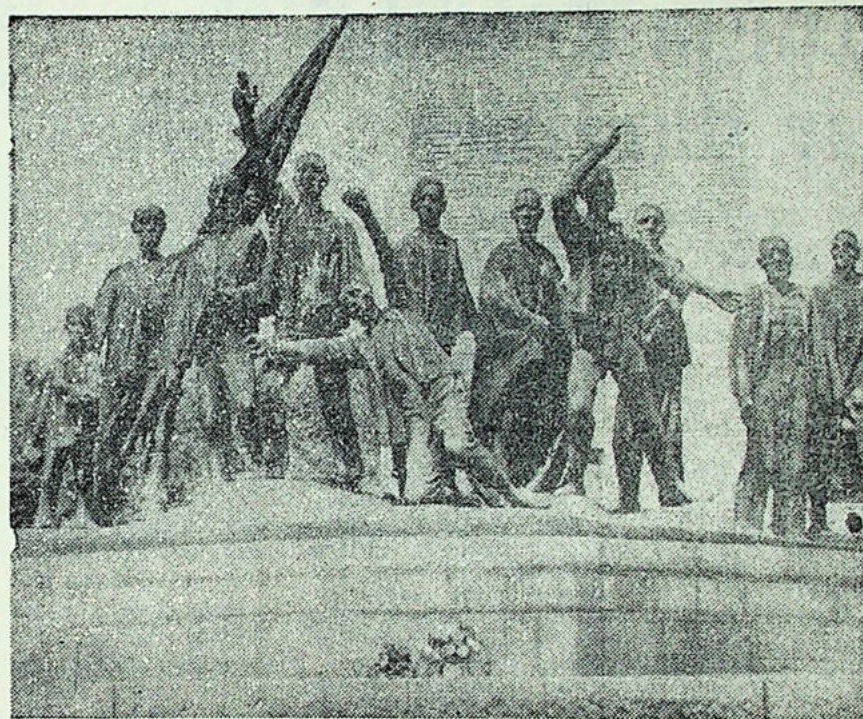
Šis miškas buvo ir tuomet, kai vyko Didžiojo Tėvynės karo mūšiai ir hitlerininkai buvo pasirengę užkariauti visą pasaulį. Buvo ir kelias. Paprastas vieškelis. Juo dieną ir naktį į koncentracijos stovyklą buvo vežami kaliniai. Rusai, lenkai, čekoslovakai, jugoslaviai, vengrai, žydai... Karo belaisviai, pažangūs darbininkai, antifašistinio judėjimo dalyviai, niekuo nekalti žmonės — seneliai, vaikai, moterys... Die-

ną ir naktį, vasarą ir žiemą šiuo keliu riedėjo fašistinių budelių apsuptos automatinės. Fašistai neatsilikinėdami Buchenvalde įsirengė „mirties fabriką“ — koncentracijos stovyklą. Ši vieta buvo tolokai nuo apylinkėje esančių kaimelių ir miestelių. Be to, Buchenvaldas buvo įsikūręs slėnyje, apsuptame didelių miškų. Fašistai tikėjosi, kad tokioje vietoje įsikūrusi koncentracijos stovykla bus niekam nežinoma, kad visi hitlerininkų darbai liks paslaptį. Tačiau egzistuoti „mirties fabrikai“ buvo lemta ne taip jau ilgai... Žlugo hitlerinė Vokietija, žlugo fašizmas, o Buchenvaldo ir kitos koncentracijos stovyklos tapo šturpiais tų rūsių dienų prisiminimais...

„Prieš mus aukšta spygliuotų vielų tvora su sargybinių bokšteliais. Čia pat vartai į stovyklą. Ant jų įtaisytas laikrodis dabar jau rodo tą patį laiką — 15 val. 15 min. Būtent tą 1945 metų balandžio popietę buvo išvaduoti Buchenvaldo kaliniai... O iki išvadavimo dienos buvo tūkstančiai beprasmiškų mirčių, buvo smurtas, patyčios, prievarta, kankinimai... Užrašas prie vartų skelbia,

kad čia nuo 1937 iki 1945 metų buvo kalinama 250.000 žmonių, o 56.546 čia žuvo... Spaudžiame masyvią metalinių vartų rankeną. Čia vokiečių kalba iškalti žodžiai „Kiekvienam — savo“. Fašistiniai budeliai žavėjosi tais metais išraištytais žodžiais. Jie tikėjosi valdyti pasaulį, ir tas „kiekvienam — savo“ jiems reiškė valdžią, neribotą laisvę, didelius turtus. Na, o kaliniui, įžengiančiam į koncentracijos stovyklą, šie žodžiai reiškė patyčias, kankinimus, mirtį...

Spygliuotomis vielomis aptvertas didžiulis laukas. Čia anksčiau stovėjo barakai, kuriuose gyveno belaisviai. Beje, žodžio „gyveno“ šiame sakinyje visai nesinorėtų vartoti. Barakuose kaliniai ne gyveno, o tik kankinosi, tikiai egzistavo ir laukė mirties. Pirmosiomis koncentracijos stovyklos egzistavimo dienomis į kiekvieną belangį baraką buvo sugrūsta po 250 ir daugiau žmonių. Dar vėliau čia buvo laikoma net po 300–400 žmonių. Apie poilsį, gulėjimą negalėjo būti nė kalbos. Netgi sėdėti visiems kaliniams vietos neužteko. O į konclagerį vis plūdo

Paminklinių skulptūrų ansamblis Buchenvaldo kalinių atminimui.

Autoriaus nuotrauka

ir plūdo naujos belaisvių grupės. Vieškelio jau nepakako. Neužteko ir esamos geležinkelio linijos. Kaliniai skubiai nutiesė ir antrąją geležinkelio atšaką. Hitlerininkams jau neužteko ir to, kad žmonės, išsekinti bado, šalčio, ligų, nuo ausros iki sutemos dirbo jų labui. Fašistai nusprendė pasipelninti kitaip. Jie įsteigė „medicinos laboratoriją“, kurioje, neva, gydydavo kalinius. Iš tiesų, pačiais primitiviausiais įrankiais jie atlikinėdavo įvairias operacijas, išbandydavo vaistus, nuodus, imdavo žmonių kraują ir jį išsiisdavo į kitas šalis. Čia buvo masiškai žudomi žmonės, iš kurių odos siūdavo batus, rankinukus, lagaminus, gaubtus lenpoms. Net kraupumas animo, kai Buchenvaldo muziejuje išvysti tokie „gaminiai“. O kad tokios fašistų išmonės turėjo didelį populiarumą ir atnešdavo milžiniškus pelnus — dar karta įrodo statistiniai duomenys: iki 1937 metais iš koncentracijos stovyklos buvo gauta 48 milijonai markių pajamų. Tai 1943 metais ši stovykla valstybei davė net 822 milijonus markių pelno... Fašistų žiaurumui nebūvo galo. Už menkiausia nusižengimą kaliniai buvo mušami, kankinami, netgi įmetami į narvus pas meškas, kurių čia buvo laikomas

didelis būrys. Netgi ir žudė kalinius „naujovėms“. Nu-teistus mirti kviesdavo į gydytojo kabinetą neva patikrinti sveikatos, išmatuoti ūgį. Čia „gydytojas“ pasiūlydavo pacientui prieiti prie ūgio matuoklės, kur jo laukdavo mirtis — šūvis iš užpakalio į kaklą. Tuomet automatiškai atsivėrdavo skylė grindyse ir lavonas krisdavo į rūsį, o iš ten specialiais vagonėliais nužudytieji buvo gabunami prie krematorių krosnių...

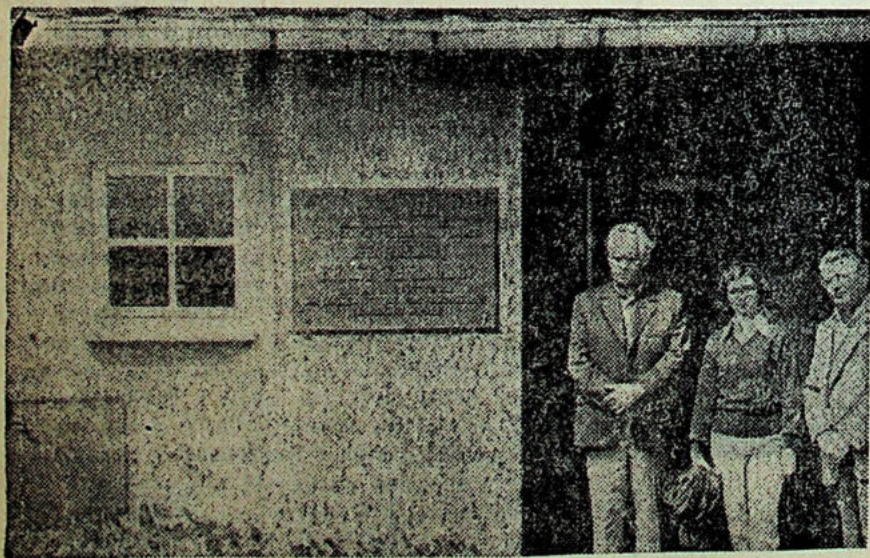
Tokiu būdu buvo nužudyti ir 8483 tarybiniai kariai ir karininkai, tūkstančiai kitų tautybių piliečių. Muziejuje pateiktas žemėlapis, kuriame pažymėti net smulkiausi pasaulio miestai. Šiame žemėlapyje matėme ir Klaipėdą, Tauragę. Vadinasi, Buchenvaldo konclageryje buvo kalinami ir lietuviai.

Vienoje iš muziejaus salių teko matyti Gelės, Sile-rio, Liso ir kitų žymių Vėimaro kompozitorių, poetų portretus. Greta — fašistinių budelių portretai, užmuštų kalinių nuotraukos. Taip akivaizdžiai palyginamas gėris ir blogis, grožis ir žiaurumas. Juk puikiose Vėimaro apylinkėse, muzikų ir poetų gimtinėje, kuri garsi visame pasaulyje, buvo įkurtas ne mažiau garsus „mirties fabrikas“ — Buchenvaldo

koncentracijos stovykla... 1944 metų rugpjūčio 18-ąją čia buvo nužudytas vokiečių komunistų vadovas Ernstas Telmanas.

Toje vietoje, kur fašistai nužudė E. Telmaną, dabar dega Amžinoji ugnis, įvairių šalių delegacijos čia padeda vainikus, gyvų gėlių puokštes. Netoli esančiame Buchenvaldo koncentracijos stovyklos įrengtas memorialas žuvusiųjų atminimui. Čia yra broliškos kapinės, čia dega 17 amžinųjų ugnių. Tiek tautybų žmonių buvo kankinama Buchenvalde. Fašizmo aukoms atminti iškilęs didžiulų skulptūrų ansamblis, simbolizuojantis koncentracijos stovyklos kalinius — iškankintus, sumuštus, pasmerktus mirti, bet nenugalėtus. Memorialo centre pastatytas 50 metrų aukščio bokštas, kuriame ant sienos rusų, vokiečių ir prancūzų kalbomis parašyta: „Mūsų lozungas — nugalėti fašizmą. Mūsų tikslas — sukurti naują pasaulį vardan taikos ir laisvės visame pasaulyje“. Bokšte dieną ir naktį aidi varpo dūžiai. Tai skamba Buchenvaldo varpai, visam pasauliui primenantys: „Žmonės, būkite budrūs“.

Vytautas Bagdonas

Vokiečių antifašisto Ernsto Telmano atminimą pagerbia „Lenino keliu“ kolūkio vyr. agronomas Algirdas Preibys, vertėja Vėimaro „VDR — TSRS draugystės“ draugijos darbuotoja Irena Dirlich ir kooperatinio ūkio „Vokietijos — Tarybų Sąjungos draugystė“ partinės organizacijos sekretorius Maksas Ošas.

Ką byloja atsakymai į anketa

Prieš kurį laiką rajono moterų taryba paruošė anketas ir paprašė jas atsakyti visų ūkių ir įstaigų moterų tarybų atstovės. Iš atsakymų į anketas matyti, kokie svarbiausi vienos ar kitos moterų tarybos uždaviniai, kaip gerėja moterų darbo ir buities sąlygos, kokie sunkumai, problemos, kodėl viename ar kitame ūkyje nenori pasilikti jaunimas.

Daugelio ūkių moterų džiaugėsi pagerėjusiomis darbo sąlygomis. Daugelio kolūkių moterų tarybų pirmininkės rašė, kad karvių melžėjos, klaučių šėrėjos dirba nuo 8 val. ryto, kad dabar daugiau laiko lieka namų ruošai, vaikų priežiūrai, auklėjimui, poilsui. „Anykščių šilėlio“ kolūkyje gyvulininkystės darbuotojos gauna po dvi išveiktines dienas, „Pirmyn į komunizmą“ kolūkyje — po vieną poilsio dieną per savaitę. „Aukštakalnio“, „Atžalyno“ ir daugelio kitų kolūkių moterų džiaugėsi tobulėjančia darbų mechanizacija fermose, mechanizuotu pašarų išdalijimu, mėšlo pašalinimu, jaukiais poilsio kambariais, dušais, skalbyklomis. Svyturietės rašė apie kolūkių pastatytą pirtį, apie valgyklą, kuri aprūpina pietumis į namus.

Tačiau dar nemažai ir sunkumų. Stai Staškūniškio tarybiname ūkyje pastatius karvių kompleksą, pagerės darbo sąlygos, tačiau dabar dar ypač nelengva Garbėnų fermoje dirbančioms karvių melžėjom. Čia joms pačioms žiemą tenka ir karves šerti, ir jas valyti, ir pieną kibirais nešioti. Kaip ir anksčiau, dar ankstokai tenka keltis ir skubėti į fermas „Pirmyn į komunizmą“, Levaniškio kolūkių karvių melžėjom. Levaniškietės dar nepatenkintos ir tuo, kad neapšildomi dušai ir poilsio kambariai fermose. Darbas fermose žymiai palengvėtų, kaip rašo savo anketoje Naujasodžio tarybinio ūkio moteris, jei daugiau būtų rūpinamasi darbų

mechanizavimu ir ypač esamų mechanizmų priežiūra. Kurklių, „Už taiką“ kolūkių gyvulininkystės darbuotojos pageidauja, kad jas aprūpintų spec. drabužiais, guminiiais batais, kad fermose nuolat būtų marlės, rankšluosčių. Dar ne visos gyvulininkystės darbuotojos gauna išveiktines dienas. Stai „Atžalyno“ kolūkių raguočių fermoje dar nėra žmogaus, kuris galėtų pavaduoti ir išleisti nuolatines darbuotojas pailsėti. Naujasodžio ir Jakšiškių tarybinio ūkių moteris labai pageidauja vaikų darželio. Ne visada suteikiamos poilsio dienos ir „Aukštakalnio“ kolūkyje.

Darbas, namų ūkis, daržai, gyvulių priežiūra taip pririša moteris, kad jos vasarą atsisako ir kelialapių į sanatorijas, nors pasigydyti, pailsėti tikrai reikėtų. „Į sanatorijas dažniau gali išvažiuoti vyrai, jie mažiau susieti su namų ūkiu“, — rašo „Lenino keliu“ kolūkių moteris. Kitos skundžiasi, kad negali išvažiuoti į sanatoriją todėl, kad neturi kur ir prie ko palikti vaikų.

Su jau minėtais sunkumais moteris sieja ir jaunimo nenorą pasilikti kaime. Juk iš baigusiu vienuolika klasių retas kuris pasilieka dirbti ūkyje. Moteris nurodė labai daug priežasčių. Stai levaniškietė rašo, kad jaunimas nenori pasilikti ūkyje dėl normuotų darbo valandų, ypač darbymečio metu, dėl aplėsto kultūrinio gyvenimo, dėl to, kad ūkyje nėra valgyklos, vaikų darželio, trūksta butų, kad parduotuvė blogai aprūpinama maisto produktais, kad blogi keliai. „Jaunimą atbaido sunkios gamybinės sąlygos, trūksta butų su patogumais“, — rašo jakšišketė. „Jaunimas nepasilieka ūkyje todėl, kad vasarą reikia dirbti ištisą dieną, ne visada turi išveiktines dienas“, — rašo moteris iš Raguvėlės tarybinio ūkio. Staškūniškio tarybinė

ūkyje jaunimas nenorės pasilikti dėl užgesusio kultūrinio gyvenimo, dėl to, kad nebūna jokių kultūrinių renginių, j šokių vakarus renkasi neblaičius... O štai „Atžalyno“ kolūkių moterų taryba didžiuojasi, kad jų ūkiui neaktuali minėta jaunimo problema, kad ūkyje pasilieka dirbti daug vaikų ir merginų.

Pagal anketos duomenis ir „Atžalynas“ negarsėja kultūros namų veikla, tačiau kultūrinio gyvenimo spragą šio kolūkių žmonės, tur būt, užpildo Kavarsko kultūros namų veikla — „Atžalyno“ kolūkių žemdirbiai dalyvauja Kavarsko kultūros namų meno saviveiklos rateliuose, šiuose kultūros namuose ruošiamuose renginiuose.

Iš daugelio atsakymų į anketą atrodytų, kad pati pagrindinė priežastis, kodėl jaunimas nenori pasilikti kaime, tai ne sunkus darbas. Veržli jaunystė nebijo sun-

nukelti 4 pusl.

Žalioji kosmetika

Darželio medetkos (Calendula) — tai gražūs oranžiniai žiedai, puošiantys mūsų palanges. Jie ir vaistas, ir kosmetinė priemonė. Žiedai turi biologiškai aktyvių medžiagų, kurios odą daro šviežią, lygią, elastingą. Medetkų kompresai tinka ir sausai, ir normaliai, ir riebiai odai.

Penkis medetkų žiedus reikia užpilti 300 gr verdančio vandens. Kai užpilas atvės iki veidui malonios temperatūros, jį nukošime. Po to suvilgykite marlinę servetėlę su išskirtomis skylutėmis nosiai, akims ir bent kiek nugręžusios uždėkite ant odos dešimčiai minučių. Servetėlės keiskime, procedūrą pakartodamas tris kartus. Toks kompresas ypač tinka persikaitinus saulėje.

Kai ypatingai sausa oda, ruošiamas toks medetkų užpilas. 150—200 gr talpos butelį užpildome medetkų žiedais kartu su kuokeliais. Užpilame švartu alvyų aliejumi ir paliekame 40 dienų, kad prisitrauktų. Paviršiuje atsiranda pelėsiai, bet dėl jų nesijaudinkite. Užpilą iškošite per marlę. Ir kiekvieną vakarą tepkite juo veidą arba dvidešimčiai minučių dėkite šiame užpilde suvilgytas servetėles. Šį užpilą galite maišyti su kremu, kuri jįs naudojate.

Kai riebi oda arba jaunystėje išberta inkštirų, užpilas daromas iš medetkos stiebelių ir lapų. Sulaužius stiebelius, susmulkinus lapus, jie sukišami į 250 gr talpos butelį ir užpilami grynu spiritu arba degtine. Po 25 dienų nukošiama. Užpilą reikia praskiesti vandeniu (1 daliai užpilo — dvi dalys vandens). Gautu skiediniu kas vakarą ištrinamas veidas.

M. Kocėva
(iš „Bolgarskaja ženščina“)

**KOLEKTYVINIS
DARBAS**

3 psl. 1981, VIII, 6

procentų, o kolūkių — 20—22 procentais. Išaugę šėlmos biudžetas. Klekviene šėlma galės daugiau lėšų skirti kultūrinėms reikmėms, ekskursijoms, poilsiui.

Rūpestis darbo žmogumi įkvepia, skatina klekviene našiai dirbti, energingiau kovoti, kad visi darbo kolektyvo nariai savo atkakliu darbu gausintų materialines vertybes, kad tuščiai nepraeitų nė viena diena, kad išnaudotume kiekvieną žemės pėdą, vandens lašą.

Kiekvieno mūsų darbas, mūsų Tėvynės galia ir stiprumas padeda išaugoti tai,

Mūsų rūpestis — ŠEIMA

kas svarbiausia žemėje — taiką. Išaugoti savo vaikų, savo šeimos, savo Tėvynės, viso pasaulio žmonių gyvenimą, laimę, džiaugsmą.

Įgyvendindama TSKP XXVI suvažiavimo nutarimus, mūsų šalis brėžia ryškią gairę kiekvienam savo piliečiui ir visam pasauliui. Nepaisydami nieko skelbiame — svarbiausias visos mūsų visuomenės, kiekvieno piliečio rūpestis — konkretus žmogus, jo darbas, buitis, gyvenimas. Visoms mums, moterims, reiklia galvoti, ką turime padaryti, kad būtume ekonomiškai stiprūs, ramūs ir laimingi. Kad kiekvienas žmogus padarytų, kas jam priklauso, — visiems būtų lengviau dirbti ir gyventi.

Geras moterų tarybų iniciatyvas visada palaikys pirminės partinės organizacijos. Ūkiuose, įmonėse, įsta-

gose turėtų būti pasirūpinta, kad būtų pageriamos darbo priemonės, daug vaikų išaugintų moteris, kad joms pirmiausia būtų skiriamas kelialapis į sanatorijas, poilsio namus. Pasiekime, kad visos fermose dirbančios moteris turėtų poilsio dienas.

Mus visada jaudina vaikų, jaunimo auklėjimo klausimai, nes čia dar ne viskas padaryta. Mūsų berniukai ir mergaitės per anksti pradėjo rūkyti, išgėrinėti. Ne visada mes pakankamai griežti vaikams. Yra mamų, kurios pačios pamirgo stikloje. Neseniai vienas paauglys, paklaustas teisme, pasakė, kad jam pirmąją svaigalę taurelę pasiūlė tėvai. Moteris, pirminės partinės organizacijos turi svarstyti tokias šeimas, auklėti jas, rūpintis, kad nebūtų žalojami vaikai.

Iš mažens mokykime vaikus dirbti, žinokime, kur ir kaip mūsų vaikai praleidžia laisvalaikį. Darbu ir laisvalaikio rodykime savo vaikams gražų pavyzdį.

Dabar svarbus uždavinys iškylęs šeimai — nukreipti savo vaikus į laudies ūkiui reikalingas specialybes, mokyti juos nuo mažens pamilti kaimą, darbą, žemę, savo gimtinę, kad jie, baigę mokyklą, atėję dirbti į fermas, laukus šalia savo tėvų. Skiepykime vaikams meilę Tėvynei ir darbui. Šios dvi amžinosios vertybės iškelia žmogų, jaunuoliui padeda tapti doru, teisingu žmogumi, prasmingai pragyventi savo gyvenimą.

Mūsų lenininės partijos svarbiausias tikslas — kova už darbo žmonių materialinę ir dvasinę gerovę. Tuo nenuilstamai rūpinasi Komunistų partija. Todėl siekiame, kad kiekvienuose namuose būtų šviesu, jauku, kad juose vlešpatautų komunistiniai tarpusavio santykiai. Savo darbščių rankų triušą skirkime, kad kuo greičiau ir sėkmingiau būtų įgyvendinti partijos nutarimai.

A. JAKNIONIENE
LKP Anykščių RK politinio švietimo kabineto vedėja, rajono moterų tarybos narė

Mada ir mes

Zaviuos! daugiavaikėmis šeimomis. Tokios šeimos dėka ir man teko pamatyti tą nuostabią gražią žemę. Seimoje pagal gimimą buvau dvyliktas vaikas. Bet po metų įvyko baisi nelaimė, nes mirė pats svarbiausias ir reikalingiausias šeimos narys — motina. Gal ir gerai, kad buvau mažas ir šios baisios tragedijos neprisimenu. Tik vėliau man pasakojo, kad ašaras brankė kiekvienas, kuris atėjo į šermenis. Karste gulėjo keturiasdešimt dviejų metų moteris, kurios meilės troško būrys vaikų.

Man nusišypsojo laimė, nes mane auginti paėmė svetima jautrios širdies moteris. Užaugo ir kiti mano broliai ir seserys, visi surado savo vietą gyvenime.

Kodėl dabar daugelis jau bijo antro ar trečio vaiko šeimoje? Seimų prieaugliui

neigiamos įtakos gal padarė gerovės kilimas, troškimas materialinių vertybių. Mados dalyku tapo skaičiavimas ką turime, ko dar neturime, ką turi kiti, kas apsimoka, o kas neša vargą ir rūpestį. Visi mados dalykai, kaip ligą, sparčiai plinta ir užkrečia daugelį.

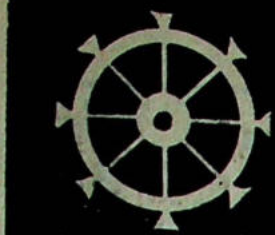
Yra sakoma, kad kas pasodino medį, tas ne veltui gyveno. O ką bekalbėti apie užaugintą gausią šeimą? Juk kiekvienas gimstantis vaikas atneša džiaugsmą. Vėliau malonu žiūrėti į augančius ir bręstančius žmones. Gausioje šeimoje vaikai auga darbštesni, nuoširdesni ir draugiškesni. O tie vienerčiai lepūnėliai dažnai neturi pačių reikalingiausių žmogiskų savybių.

Deja, tenka išgirsti ir liūdnu dalykų, kad atsiranda motinų, atsisadančių savo

mažų vaikučių. Tokios motinos jų neima net iš ligoninės. Sunku suprasti ir pateisinti tokias motinas. Jų vaikai užauga svetimų žmonių globoje, bet jiems trūksta motiniškos meilės ir šilumos, o pačios motinos nepatiria motinystės džiaugsmo.

Siu dienų gyvenime šeimos problemos yra sudėtingos. Seimai reikia tvirto moralinio pagrindo. Kas atsakys į klausimus, kodėl tiek daug išsiskyrusių šeimų ir vienišų motinų, kodėl tiek daug vaikučių auga vaikų namuose? Priežasčių yra gana daug. Kad vėliau nekentėtų nekalti, j tas priežastis reikėtų atkreipti rimtą dėmesį. Man atrodo, kad labai daug nelaimingų šeimų ir vaikų atsiranda dėl vėjavalkiško požiūrio į meilės reikalus. Tėvams ir mokytojams laikas rimtai susirūpinti, kad jaunimas turėtų teisingus ir tvirtus moralės principus.

A. Dagienė

Mūsų šalyje kas kart vis daugiau rūpinamasi šeima. TSKP XXVI suvažiavime nubrėžta didinga šeimos gerovės kėlimo programa. Suvažiavimo medžiagoje pasakyta: „Padidinti valstybės pagalbą šeimoms, turinčioms vaikų ir jaunavedžiams. Didinti šioms šeimoms privilegijas ir lengvatas, padėti gerinti jų butų ir buities sąlygas, tobulinti valstybinių pašalpų vaikams sistemą“. „Toliau gerinti dirbančių moterų darbo, buities ir poilsio sąlygas“.

Su dideliu džiaugsmu moteris sutiko TSKP Centro komiteto ir TSRS Ministrų Tarybos nutarimus „Dėl priemonių valstybės pagalbai didinti šeimoms, turinčioms vaikų“ ir „Dėl priemonių gyventojų socialiniam aprūpinimui toliau gerinti“. Daugelis moterų, auginančių vaikus, jau šiemet gauna papildomas apmokamas trijų dienų atostogas, turi pirmąją teisę gauti joms patogiu metu eilines atostogas, joms suteikta visa eilė lengvatų auginant vaikus, pagerintas materialinis aprūpinimas kūdikiui gimus.

Numatoma, kad vienuoliktajame penkmetyje padidės darbo užmokestis — darbininkų ir tarnautojų 13—16

Prie Kauno Spalio 50-mečio dirbtinio pluošto gamyklos kultūros ir sporto rūmų veikia vaikų folklorinis ansamblis, kuriam vadovauja respublikos meno žymūnas V. Stulga. Šis kolektyvas dažnai koncertuoja kauniečiams, o neseniai lankėsi ir Klaipėdoje.

NUOTRAUKOJE: Kauno Spalio 50-mečio dirbtinio pluošto gamyklos kultūros ir sporto rūmų vaikų folklorinis ansamblis koncertuoja Klaipėdos jūrų muziejaus-akvariumo etnografinėje žvejo sodyboje.

B. Alekna vičlaus (ELTA) nuotr.

Ką byloja atsakymai į anketa

Atkeltai spust

kumų. Susumavus anketų duomenis, atrodo, kad pagrindinė priežastis — nepalankios buitinės sąlygos ir prigos kultūrinis gyvenimas. Tur būt jaunam žmogui svarbiausia ne patys kultūriniai renginiai, ne saviveiklos vakarai, o įdomus, turintis kiekvieną žmonių bendravimą. Koncerto kiekvienas gali klausytis ir namie įsijungęs televizorių. Tačiau jauną žmogų nenori likti vienas, jam reikia turėti draugų, progų bendrauti su kitais. Juk ir į meno saviveiklos ratelius dažnai einama vien iš noro bendrauti su savo bendraamžiais, bendraminčiais. Gražiomis žmonių susibūrimo, bendravimo formomis tapo jau plačiai pasimus ruošiamos vakaronės. Gal būt reikėtų ieškoti kasdieniškesnių, ne vien už padengto šventinio stalo žmonių, ypač jaunimo subūrimo formų. Kur jauniems žmonėms būtų įdomu, jie galėtų laisvai padiskutuoti, kuo nors save išreikšti. Jeigu komjaunimo organizacija, kultūros darbuotojai, pasitelkę visas

kitas ūkio visuomenines organizacijas, daugiau rūpinęsi jaunimo kultūriniais poreikiais, jaunimo problema ūkiuose, tikriausiai, nebūtų tokia aktuali.

Išplatintoje anketoje buvo prašoma nurodyti, kiek ūkyje yra nevedusių jaunų vyrų ir merginų. Atsakymai rodo, kad vaikinių žymiai daugiau, negu merginų. Kai kuriuose ūkiuose merginos sudaro tik trečdajį, o kitur tik ketvirtą dalį ar net penktą visą jaunimo. Kad jauni žmonės įsitvirtintų kaime, ten kurtų šeimas, iškyla dar vienas uždavinys — turime agituoti ne tik vaikus, kad jie rinktųsi labai reikalingas mūsų kaimui mechanizatorių specialybes, bet ir merginas, kad ir jos mokytųsi fermų operatorėmis, kultūros, buities tarnybos darbuotojomis, įsigytų kitas specialybes, kurių labiausiai laukia mūsų kaimas.

Anketoje nebuvo pamiršti ir vaikų auklėjimo klausimai. Moterų tarybos nurodė gražiausias, gausiausias savo ūkyje gyvenančias šeimas, nepagailėjo šiems tėvams šiltų žodžių, gerų atsiliepimų apie jų vaikus. Tačiau

atsakymuose buvo surašytos ir blogai savo vaikus auklėjančios šeimos, kur tėvai girtauja, apsilėidę, kur auga vaikai, šeimoje negaunantys tvirtesnių moralinių principų.

Vadinasi, moterų tarybų laukia dideli rūpesčiai: ir dėl darbo sąlygų gerinimo, ir dėl jaunimo problemų, o visų svarbiausias — tai apleisti vaikai. Juk vaikystė deda pagrindą visam tolimesniam gyvenimui. Ką žmogus gauna vaikystėje, tą ir nešasi per visą gyvenimą.

Ką reikia, ką galima padaryti, kad ir tokiose šeimose augantys vaikai nebūtų dvaiskai sužaloti, kad ir jie užaugtų dorais, sąžiningais žmonėmis? Tai tur būt pats didžiausias moterų tarybų rūpestis, pati didžiausia šalia gyvenančių žmonių pareiga.

M. Telksnytė
Rajono moterų tarybos narė

Dėl „Tiesos“ taurės

Ketvirtadienį į Anykščių miesto stadioną susirinko daug futbolo „sirgalių“ pažiūrėti įdomių „Tiesos“ taurės laimėti futbolo rungtynių. Anykštenams, „Anykštos“ futbolininkams, teko susitikti su pajėgia komanda, dalyvaujančia LTSR aukščiausios grupės čempionate — Klaipėdos „Granito“ futbolo komanda. Pradžioje energingai ir gerai žaidė anykščių puolėjai, atkakliai saugojo savo vartus nuo įvarčių ir gynybos linija. 20-oje žaidimo minutėje smūgiuotas anykščių puolėjo V. Leščiaus kamuolys į

„Granito“ vartus galėjo pelnyti įvartį, tačiau pateko į virpstą.

Po pertraukos taip pat abi komandos žaidė kovingai. Daug kartų apšaudė vartus, bet įvarčių nepasiekė. Likus kelioms minutėms iki varžybų pabaigos, „Granito“ futbolininkų staigi ataka ir likus smūgis baigėsi įvarčiu.

Varžybos baigėsi minima liu rezultatu 1:0 Klaipėdos „Granito“ komandos naudai. Pralaimėjusi komanda toliau kovoti dėl šios taurės neteko teisės.

A. Nemickas

Dėkoja

Nuoširdžiai dėkojame Anykščių ryšių mazgo, „Sąjunginės spaudos“, kino darbuotojams, kaimynams, visiems, kurie užjautė ir padėjo mums, laidojant brangią žmoną ir motiną Konstanciją Kristapavičienę.

Vyras ir vaikai

Nuoširdžiai dėkojame „Svyturio“ kolūkio valdybai, Vikonų fermos ir Sviesto gamyklos darbuotojams, kaimynams, giminėms, visiems, kurie užjautė ir padėjo mums skaudžią valandą, laidojant Balį Dubrindį.

Motina, žmona ir vaikai

Vabalninko tarybinis ūkis-technikumas priima mokytis į mechanizacijos ir zootechnijos specialybes. Baigę vidurinę mokyklą priimami į antrą kursą.

Nuo rugpjūčio mėn. 10 d. technikum organizuojami parengiamieji kursai. Stojamieji egzaminai rugpjūčio 18–20 dienomis. Telef. 5-43-51.

Direktorius

Reikalinga

Anykščių sportiniam techniniam klubui reikalingi: technikai-mechanikai, 2 klasės vairuotojas, valytoja.

Dėl darbo sąlygų kreiptis: Anykščiai, Troškūnų g-vė Nr. 3, telef. 5-12-05.

STK viršininkas

234930 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktorius 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laišku ir žemės ūkio skyrių 5-14-83

«Коллективные работы» («Коллективный труд») — орган Аникийского районного комитета КП Литвы и Аникийского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)

Rinko Panevėžio spaustuvių Anykščių skyrius, Pergalės 35. Spaudė Ukmergės spaustuvių, J. Janonio 31. Spausdinama rotacine mašina. Indeksas 87262.

Išėina antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tlr. 11.267 Užsak. Nr. 1331

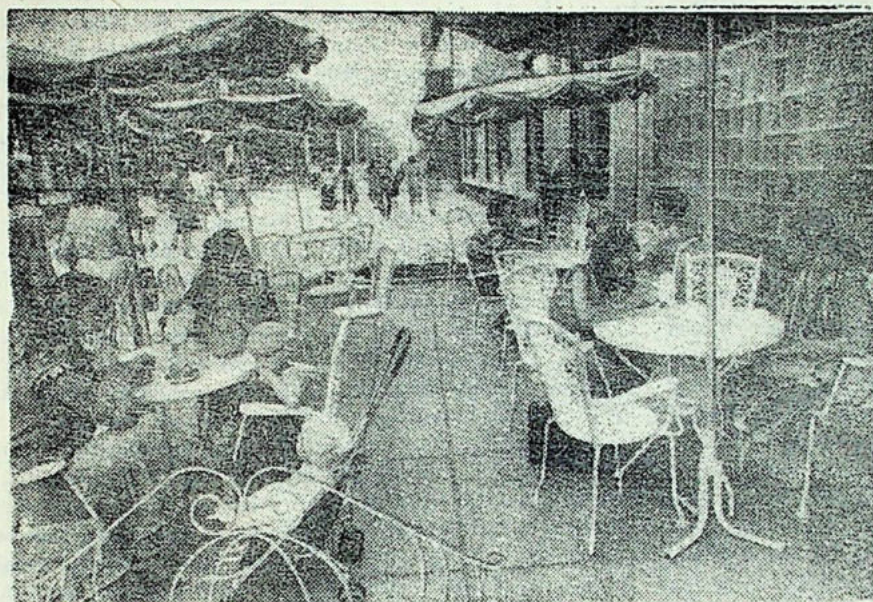
ŽINIOS

APIE PIENO GAMYBĄ IR PRIMELZIMĄ 13 KARVĖS

1981 m. liepos 27 — rugpjūčio 3 d.

Ūkio pavadinimas	Bendra pieno gamyba proc. lyginant su 1980 m. tuo pačiu laikot.	Iš karvės kg per parą	lyginant su 1980 m. tuo pačiu laikot.	Ūkio pavadinimas	Bendra pieno gamyba proc. lyginant su 1980 m. tuo pačiu laikot.	Iš karvės kg per parą	lyginant su 1980 m. tuo pačiu laikot.
Staškūniškio t. ūkis	128	10,5	+2,1	„Anykščių šilės“	101	12,9	+0,1
„Lenino keliu“	122	12,9	+1,9	„Ateitis“	100,2	9,7	+0,1
„Puntukas“	115	10,9	+1,2	Jakšiško t. ūkis	99	9,7	+0,3
„Gimtoji žemė“	113	12,8	+0,9	„Svyturys“	99	13,9	+0,4
„Aušra“	113	10,5	+0,9	Elmininkų eksp. ūkis	99	9,4	+0,2
Kurkliai	111	11,4	+1,1	Surdegis	98	9,0	+0,1
„Už taiką“	108	11,1	+0,5	„Pirmyn į komunizmą“	96	11,6	+0,5
„Vienybė“	107	11,2	+0,5	Skiejonys	96	9,2	+0,1
„Gintaras“	105	10,6	+0,6	Aknystų pagalb. ūkis	94	9,1	+0,6
M. Melnikaitės	105	10,5	+0,9	Levaniskis	92	12,0	+0,9
Raguvelės t. ūkis	105	9,3	+0,4	Naujasodžio t. ūkis	91	9,7	+0,3
Sodininkystės t. ūkis	104	13,1	—	„Atžalynas“	91	8,7	+1,0
Svėdasai	104	11,2	+0,8	„Nėvėžis“	89	9,0	+1,1
Cerniachovskio	103	11,4	+0,3				
K. Staro	103	11,4	+0,5	RAJONAS	103	10,7	+0,3
„Aukštakalnis“	102	10,1	—				
Andrioniškis	102	10,0	+0,4				

Anykščių rajono Valstybinės statistikos informacinė skaičiavimo stotis

Kaune, Laisvės alėjoje, liepų pavėsyje alsirado margi skėčiai, gražios kėdės, pakvietusios kauniečius ir svečius suvalgyti ledų, išgerti gaivinančio gėrimo.

NUOTRAUKIOJE: šiltą dieną Laisvės alėjoje

A. Sabaliausko nuotr. (ELTA)

Redaktojaus pavaduotojas
K. KAIRIOKSTIS

STASIUI SAUCIUKENUI

Nuoširdžiai Jus užjaučiame dėl brangios motinos mirties. „Puntuko“ medžiotojų būrelis medžiotojai

Nuoširdžiai užjaučiame URSULĘ PULKAUNIKIENĘ ir artimuosius dėl mylimo sūnaus ir brolio KAROLIO staigos mirties.

Sliziai, Pajarskai, Papieviai ir Malūno gatvės gyventojai

Nuoširdžiai užjaučiame Liaudies švietimo skyriaus vyr. buhalterę ALBINĄ SIRGEDIENĘ dėl mylimo brolio mirties.

Anykščių miesto vidurinių mokyklų pedagogai

DANUTEI ir ALGIUI GERVINSKAMS

Tegu nuoširdūs užjautos žodžiai paguodžia Jus, tragiškai mirus mylimam sūnui.

Naujasodžio tarybinio ūkio Ežerėnų skyriaus darbininkai

Mirus bendradarbiui IRENAI BUTKIENEI, nuoširdžiai užjaučiame velionės šeimą ir artimuosius.

„Svyturio“ kolūkio komplekso darbuotojai

Nuoširdžiai užjaučiame gydytoją ELENĄ-VIDA MACIULSKIENĘ, vyrui tragiškai mirus.

Kavarsko 1-os rajoninės ligoninės darbuotojai

MEILUTEI KLIMANSKIENEI

Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimai mamutei, nuoširdžiai užjaučiame.

Troškūnų vidurinės mokyklos IX klasės auklėtiniai

JUOZUI VIRSYLAI

Liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui, reiškiamo nuoširdžią užuojautą.

Anykščių ATĮ administracija ir profsąjunginė organizacija

Nuoširdžiai užjaučiame

mokytoją MEILUTĘ KLIMANSKIENĘ, mylimai mamutei mirus.

Troškūnų vidurinės mokyklos mokytojai

JONUI VIRSYLAI

Nuoširdžiai Jus užjaučiame dėl brangaus tėvelio mirties.

Anykščių linijų techninės apylinkės darbuotojai

JONUI VIRSYLAI

Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui, reiškiamo nuoširdžią užuojautą.

P. Cvirkos gatvės namo Nr. 3 II laiptinės gyventojai

Nuoširdžiai užjaučiame MEILUTĘ KLIMANSKIENĘ, mylimai mamutei mirus.

Kalmynai

IRENAI BARATINSKIENEI

Gilaus liūdesio valandą, mirus brangiai sėdėriai, nuoširdžią užuojautą reiškia

A. Dagienė, G. Galinienė, J. ir St. Petrauskai, I. ir A. Davidonai, El. ir A. Mičeliai.

DANUTEI PATUMSIENEI

Liūdesio valandą, mirus brangiam tėveliui, reiškiamo nuoširdžią užuojautą.

Medžiotojų g-vės namo Nr. 5 gyventojai

Gilaus liūdesio valandą,

mirus mylimai mamutei, reiškiamo nuoširdžią užuojautą BRONEI MOROZOVAI.

Anykščių KMK kolektyvas

IRENAI BARATINSKIENEI

Dėl mylimos sesers mirties reiškiamo nuoširdžią užuojautą.

Vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynas“ administracija, pirminė partinė ir profsąjunginė organizacijos

„Anykščių šilės“ kolūkio

valdyba ir mechanizatoriai nuoširdžiai užjaučia PETRĄ KAZLAUSKĄ dėl motinos mirties.

STASIUI SAUCIUKENUI

Leiskite nors keliais užuojautos žodžiais palengvinti Jūsų skausmą, mirus mylimai mamutei.

J. Biliūno gatvės namo Nr. 6 II laiptinės gyventojai